

Vladimir SKRAČIĆ
Filozofski fakultet, Zadar

SALJSKI TOPONOMASTIČKI LEKSIK U KORNATSKOJ TOPONIMIJI

Toponimija nenapučenih ili specifično napučenih otoka kao što su Kornati pod snažnim je utjecajem imenodavaca iz susjednih naselja. Budući da su Kornati bili jedna od najpoznatijih ribolovnih zona na Jadranu, a Saljani tijekom više od četiri stoljeća najprisutniji ribari u toj zoni, autor pokušava ustanoviti, uspoređujući saljski i kornatski toponomastički leksik, stupanj sličnosti i različitosti koji u ovoj jezičnoj sferi vlada.

Analiza referenata iz domene ribarstva (nesonimi, podmorje, litoral) pokazala je da veliki broj u Kornatima potvrđenih toponimskih likova nije poznat u saljskoj toponimiji: *Aba, Bisaga, Blitvica, Garma, Gustac, Kalahatin, Konj, Kumanđanje, Lonča, Prišnjak, Ravne, Sika i Studenjak, Tražet* i drugi. Ali isto tako da ni mnogi saljski nisu potvrđeni u kornatskoj: *Prihodišće, Šijanje, Trata, Zagrav*. Mnogo je zatim primjera u kojima različite forme identificiraju iste sadržaje: *tražet* i *vrata* za tjesnac, *krune* i *stene* za strmo odsječenu obalu, *kadija* i *staza* za podmorske strmce; *spansa* i *steralo* za sušilišta mreža, itd.

Nakon provedene analize nameće se zaključak da će trebati, unatoč nesumnjivom utjecaju Saljana na konstituiranje kornatske toponimije, potražiti i druge moguće imenodavce koji su sudjelovali u ovom procesu. Na vremenskoj osi one koji su ribarili u Kornatima prije XVI. st., a na prostornoj one koji su dolazili iz susjednih naselja, prije ostalih iz Murtera. Čini se u svakom slučaju da onomastički utjecaj Saljana na kornatsku toponimiju nije bio na razini društvenog i gospodarskog.

1. Uvod

Nazivi malih i nevažnih primjeraka riba, ptica i biljaka, te slabih vjetrova često ne prelaze lokalne granice, prostore na kojima su u uporabi i jezični sustav koji na dotičnom prostoru vlada. Različiti nazivi za isti referent u istom prostoru stvaraju konfuziju, nepouzdanost u informaciji i u konačnici zbrku. Gotovo je identična situacija s mikroreferentima u toponimiji. Postojanost imena, iako ovisi i o lingvističkim

čimbenicima, gotovo je uvijek funkcija nejezične stvarnosti. Osim veličine i važnosti objekata koji su najbolji čuvari postojanosti imena, ne smije se nikada izgubiti iz vida ni blizina imenodavnog centra.

Kada je riječ o nesonimima, valja ponoviti poznatu činjenicu da veliki i napučeni jadranski otoci postojano čuvaju, dođuše adaptirane u jezične sustave imenodavaca, polazne likove svojih imena: *Korkira, Krkar, Korčula; Solentum, Sulet, Šolta; Issa, Jes, Vis; Arba, Rab*, itd. Međutim, mali, slabo napučeni ili nenapučeni otoci nisu uvijek imali takvu onomastičku sreću. S obzirom na veliku razvedenost obale i velik broj malih otoka, primjera za nepostojanost imena u jadranskoj nesonimiji ima mnogo, a čini se da Kornati sa 150 otoka u relativno malenu akvatoriju predstavljaju obrazac takve onomastičke sudbine. Zato su upravo mnogi autori raspravljali o ovom pitanju uzimajući Kornate kao primjer¹.

No, razlog za supostojanje različitih imena ili za promjenu imena istom referentu u Kornatima ne dolazi samo s činjenice što su otoci mali i slabo napučeni, već stoga, i prije svega stoga što su na obalama i u akvatoriju toga otočja na različite načine bili prisutni, najprije kao ribari, imenodavci iz različitih toponomastičkih ishodišta: Betine, Iža, Jezera, Kaprija, Krapnja, Murtera, Prvića, Sali, Vrgade, Zaglava, Zlarina, Žirja te drugih susjednih naselja, pa i oni sa susjedne obale. Ipak, dominantna uloga u denominacijskom postupku bez sumnje pripada Saljanima i Murterinima čija je prisutnost na Otočju i u akvatoriju zbog povijesnih prilika, zatečenih ili stečenih prava, ostavila najdublji trag.

Popisujući toponimiju zadarskih otoka, a posebno onu saljskog konfina, pokazalo se da se velik broj toponomastičkih riječi (bilo u apelativnoj, bilo u onomastičkoj funkciji) nalazi i u kornatskom arealu: *brak, Caparinjak, draga, fogun, galijola, Garmenjak, japnenica, kava, kažun, Lojena, mel(a), Mrtenjak, Nozdra, Obručan, Oršjak, pošta, pripošt, prislīga, Rupa, sakatur, Strižna, Škrovada...* Nije potrebno naglašavati da većina tih leksema ne pripada samo saljskom govoru i da ih nalazimo i na drugim jadranskim točkama, no, razložno je pretpostaviti da su ih Saljani mogli prenijeti u kornatski akvatorij. Jer, može se smatrati općim toponomastičkim pravilom da imenodavci, kad stupe u novi prostor, novim referentima određuju imena iz njima jedinog poznatog jezičnog fundusa. Čini se da je upravo tako bilo u Kornatima. A primjera je mnogo i na drugim točkama: Amerike, Australija, Novi Zeland, Polinezija, itd.

Za ovu prigodu, pozornost smo posvetili onim leksemima koje zatječemo u kornatskom akvatoriju, a koji u saljskom toponomastičkom leksiku imaju drugačiji jezični status nego u Kornatima (apelativna — onomastička vrijednost) i onima koji su potvrđeni u Kornatima a nisu u Salima. Ograničili smo se prostorno samo na podmorje,

¹ P. Skok, *Slavenstvo i romanstvo na jadranskim otocima*, Zagreb 1950, str. 125–133; B. Jurišić, Iz primorske toponimike zadarskog i šibenskog kraja, *Pomorski zbornik* II, Zadar 1964, str. 985–1011; P. Šimunović, *Istočnojadranska toponimija*, Split 1986, str. 139–146; V. Skračić, Neke značajke kornatske toponimije, *Radovi Filozofskog fakulteta u Zadru*, 24(14), Zadar 1985, str. 39–49.

otoke i obalne konfiguracije, a jezično samo na polazne likove apelativa i toponima (bez determinanata).

2. Zemljopisni i ribarski termini

2.1. *Sika* – *školj*

Sika za većinu ribara sa zadarskih otoka pa tako i saljske, predstavlja podmorsku uzvisinu blizu površini mora, nekada neznatno i iznad površine, dok je u toj uporabi danas potpuno nepoznata u Kornatima. U kornatskom podmorju popisali smo preko stotinu podmorskih uzvisina² (braci, mele, pličine...), ali se ni jedna ne imenuje *sikom*. Ako već nosi posebno ime s pličinom u supstanciji sadržaja, onda je to *brak*, najčešće s determinantom *pliki*. Uzvisine vrhovi kojih su na većoj udaljenosti od površine nose isto ime kao i u Salima, to jest *brak* (redovito s nekim položajnim determinatom). Ta je distribucija ostavila na dispoziciji "prazno mjesto" za očito svima poznatu formu *sika*, pa je ona počela u Kornatima označavati svaku kopnenu površinu iznad razine mora i na koncu – svaki otok. Posljedice novonastalog stanja dovele su do toga da je nova riječ potpuno istisnula iz uporabe u Kornatima – na zadarskim otocima i u Salima izvanredno dobro potvrđen leksem – *školj*³.

Istina, moguće je i drugačije "putovanje" leksema. Naime, kronološki gledano *sika* je starija od *školja*, pa je moguće da on u Kornatima nikada nije ni bio u uporabi, a da se otočići i hridi (kojih je u Kornatima zaista mnogo) "od početka" imenuju *sikama*, te da su Saljani kao ekskluzivni korisnici akvatorija od XVI. stoljeća dalje, jednostavno preuzeli zatečeno stanje sa *sikom* u formi sadržaja. Takav vremenski slijed pretpostavlja da *školj* nije nikada ni ušao u uporabu u Kornatima, što je u svakom slučaju neobično.

Sažeto, stanje je danas u Salima i Kornatima sljedeće:

Sali: podmorska uzvisina blizu površine mora ili na samoj površini = *sika*, otok = *školj*

Kornati: podmorska uzvisina blizu površine mora ili na samoj površini = *pliki brak*, otok = *sika*.

2.2. *Tražet* – *vrata*

Neobična obilježja u distribuciji pokazuju izosemični leksemi *tražet*⁴ i *vrata*. Prema popisu građe sa zadarskih otoka, oblik *tražet* potvrđen je samo jednom i to na Ižu,

² Usporedi: V. Skračić, *Toponimija kornatskog podmorja, Radovi Filozofskog fakulteta u Zadru*, 27(17), Zadar 1988, str. 17–34.

³ Murterini, koji su danas dominantno prisutni u Kornatima, u svom govoru ne poznaju tu opću imenicu i sustavno je, u identičnim kontekstima, zamjenjuju *sikom*. *Škoj* je jedino preživio u toponimiji: u imenu za matični otok i susjedne otoke. Kaže se: »kopati u *Škoju*«, »imati zemju na *Škoju*«, »poiti u *Škoja*«.

⁴ A. Piasevoli, *Rječnik govora mjesta Sali*, Zadar 1993, ne donosi tu riječ.

gdje označava lokalitet nasuprot otoku Knežu, te prolaz između njega i iškog kopna. Nismo ga zabilježili u saljskom konfinu. Saljani i većina Dugootočana takvu konfiguraciju nazivaju *vratima*, a sjeverozapadni zadarski otoci *stretom* ili *šretom*. Sve kornatske potvrde imaju isključivo toponomastičku vrijednost (*Vrata*, *Vrata od Opata* i *Vrata od Sestrice*), dok *tražet* ima uglavnom apelativnu i označava svaki tjesnac između dva otoka. U pojedinim kontekstima *tražet* se toponimizira, no tada ga redovito prati neki determinat. Etimološko značenje riječi 'mjesto na kojem se prelazi ili prevozi s otoka na otok' potpuno je zaboravljeno. Lokaliteti koji čuvaju taj semantizam imaju danas drugačije toponimske likove: *Brodarišće* ili *Barkariž*, npr. Nameće se zaključak da ni taj leksem u Kornate nisu donijeli saljski ribari, već da su ga tamo zatekli. Ili je generalizacija njegove uporabe išla nekim drugim putem? Kojim, teško je odgovoriti.

2.3. Krune – stene

Jedna od geomorfoloških posebitosti Dugog otoka i Kornata jest strmo odsječena obala s jugozapadne strane. U nedostatku mašte i znanja, a bez želje da u jezik akceptiraju već postojeće termine u lokalnim govorima, autori turističkih vodiča i prospekata tu konfiguraciju najčešće nazivaju *klifovima* ili *klisurama*. Saljani to nazivaju *stene*, Murterini *krune*. Neprijepornim se čini da su Saljani već poznat termin za istovjetnu konfiguraciju na matičnom otoku jednostavno prenijeli u Kornate. No što je s murterskim terminom? *Stina* (Murterini su ikavci) u murterskom govoru ima otprilike onu vrijednost koju ima u većini čakavskih govora. Ako je saljski naziv jasan i potvrđen u brojnim toponimima na zadarskim otocima (osim na Dugom još na Zverincu, Silbi i Olibu), murterski naziv svakako pobuđuje pozornost, ne toliko s onomastičkog stajališta, jer je ta metafora dobro potvrđena u jadranskoj toponimiji, iako za nešto drugačije referente (obično oronime), koliko sa stajališta povijesti riječi i distribucije. Naime, čini se da joj novu vrijednost nisu odredili ni Saljani ni Murterini. Netko treći, romanskog izričaja u svakom slučaju, i vjerojatno prije intenzivne nazočnosti i jednih i drugih u Kornatima⁵.

2.4. Kadija – Staza

Krune/Stene strmo se obrušavaju u more pa je dubina uza samu obalu Otočja golema. Geolozi većinom stoje na stajalištu da je riječ o abrazijom izjednim otocima, mada se dopušta mogućnost da su neke stene »tektonskog podrijetla«, jer »na to ukazuju podmorski strmci, koji se mjestimično spuštaju i do 90 m dubine«⁶. Istina je međutim da se podmorski strmci pružaju u kontinuitetu od početka Kornata na jugoistoku do sjeverozapadnog kraja Dugog otoka, a i dalje. Na zadarskim otocima ta konfiguracija

⁵ Usporedi: V. Skračić, Reambulacija Skokovih toponima na otocima sjeverne Dalmacije, *Onomastica jugoslavica*, XIV, Zagreb 1991, str. 21–28.

⁶ *Pomorska enciklopedija* s. v. Kornatski otoci, IV, 68.

cija ima različite nazive i imena: *vabis*, *greda*, *striha*, *srga*. U Kornatima, Saljani je nazivaju *kadija*, a Murterini *staza*.

2.5. Zaglav – Lonča/Škrovada

Izrazit poluotok s niskom prevlakom, *prisligom* (Kornati) ili *prisikom/prislikom* (Dugi otok) dobio je različita metaforična imena u jadranskoj toponimiji: *Škrovada*⁷, *Lonča*, *Lopata*, *Zaglav*... Najbolje potvrđena forma za tu konfiguraciju na zadarskim otocima i u saljskom konfinu jest *zaglav* (tridesetak potvrda u različitim tvorbenim kombinacijama). U Kornatima međutim uopće nije zabilježena, već je zamjenjuju aloglotski oblici *Škrovada* i *Lonča*. Taj potonji, koliko nam je poznato, nije potvrđen nigdje drugdje na Jadranu. Tri kornatske potvrde za Lonču (s Kornata, Levrnake i Lavse) već upućuju na proces apelativizacije, a čini se, s obzirom na starost imena, da su morale postojati u trenutku kad Saljani počinju intenzivno ribariti u Kornatima (prva polovica XVI. st.) jer da nije tako, vjerojatno bi ih oni bili imenovali leksemima koji su im već poznati, tim više što su locirane na ribarskim poštama koje su, uz Piškeru, Saljanima najzanimljivije (na Kornatu i Lavsi).

2.6. Garma

Još neobičniju distribuciju predstavlja *garma*. Taj je zemljopisni termin poznat diljem čitavog Jadrana. Na zadarskim otocima i u Kornatima nalazimo ga u apelativnoj i toponomastičkoj vrijednosti na desetke puta. Od Oliba na sjeverozapadu do jugoistočnog rta Kurbe u Kornatima ta forma identificira uvijek malu, strmu, često abrazijskom nastalu uvalicu. Svugdje osim u Salima, Ižu i Ravi. Naime, ispitanici u Salima ne poznaju apelativnu vrijednost leksema, već takvu konfiguraciju nazivaju *rupom*. Na izravno pitanje kako zovu takvu uvalicu na otoku *Veli Garmenjak*, otoku koji je najbliži Salima s jugozapada, oni odgovaraju *Rupa*. I dalje: »Za nas je *garma* samo ona na otoku Lavsi, tj. *Vela Garma*.« Dakle toponim.

Obrnuto, izvanredno dobro zastupljen lik *skrača*, potvrđen u toponimiji zadarskih otoka i Sali, nije poznat u Kornatima ni u apelativnoj ni u toponomastičkoj vrijednosti.

2.7. Loišće/Lojena – Trata

Povijest kornatskog ribarstva povijest je lova povlačnim mrežama – potegačama. Sve do pojave plivarice, takve su se mreže vukle samo na određenim (i unaprijed ždrebanim) poštama. Već sama imena uvala kao *Loišće* i *Lojena* dovoljno govore o djelatnosti koja se u njima prakticirala. Osim hrvatskog leksema *lov* koji sudjeluje u denominaciji, na zadarskim otocima izvanredno je dobro potvrđen romanski oblik *trata* (Škarda, Ist, Molat, Dugi otok, Olib, Zverinac) u različitim tvorbenim kombinacijama. Upada u oči da u Kornatima, zoni najintenzivnije ribarske djelatnosti i s naj-

⁷ O distribuciji toga imena posebno smo pisali i može se zaključiti da je i on unesen izvana. V. Skračić, *Reambulacija*..., str. 21–28.

većim brojem ždrebanih pošta, taj oblik nije zabilježen kao ime za neku uvalu. Moguće je samo nagađati o razlozima ovakvoga stanja. Postoji mogućnost da se u vrijeme prvog lova povlačnim mrežama na zadarskim otocima i prve uporabe toga termina u denominaciji u Kornatima još nije ribarilo na taj način. Druga je pretpostavka da je ime već postojalo, ali je dolaskom hrvatskih ribara zastrto novim "razumljivijim" oblicima. Konačno, iz popisa zadarskootočnih *Trata* vidljivo je da ta forma nije identificirala samo lovišta, već, i to vrlo često, istezališta za brodove (današnji *škveri*), a takvih potreba zbog nepostojanja naselja u Kornatima, u trenutku uporabe leksema, jednostavno nije bilo.

2.8. Ishodišće/Šijanje – Prihodišće/Kumandanje

Potegača se vukla s *krokade*. Svaka pošta imala je dvije krokade, jer se mreža vukla s dviju strana. Nazivi i danas imena za te dvije strane ne podudaraju se na zadarskim otocima i Kornatima iako smo to, s obzirom na mjesto saljskih ribara u povijesti kornatskog ribarstva, očekivali. Sjećanje na tu gotovo zaboravljenu aktivnost, očuvano je danas jedino u toponimskim likovima. Zanimljivo, u kornatskim toponimima očuvan je jedan par, a u dugootočnoj drugi. Shematski prikazana distribucija izgleda ovako:

Strana uvale s koje se počinju polagati konopi i mreža

Sali: *Šijanje*

Kornati: *Ishodišće*

Strana uvale na kojoj se završava polaganje mreže i konopa

Sali: *Prihodišće*

Kornati: *Kumandanje*⁸

P. Lorini⁹ u svojoj knjizi ne spominje *kumandanje*, ali spominje *zategu* kao isto značnu *prihodišću*, koja nije preživjela ni u zadarskootočnoj ni u kornatskoj toponimiji. U kornatskoj je toponimiji međutim preživio ribarski termin iz iste sfere aktivnosti (na otocima Levrnaki i Rašipu), koji u svojim opisima ne spominju ni Lorini ni Jelić, a to je *ašumivanje*. Naime, postupak lova povlačnim mrežama završavao je tom radnjom. Prema njihovim opisima on se nazivao *stiskanje*. Za *stiskanje* međutim nemamo toponimske potvrde ni u Kornatima ni na zadarskim otocima.

2.9. Spansa – steralo

Mreže su se sušile svakoga jutra na posebno pogodnim ravnim otocima. S obzirom na golem broj posada i golem broj otoka, takvih je mjesta u Kornatima bilo mnogo

⁸ R. Jelić, Ribarstvo i ribarski običaju u Malom Ižu, *Adriatica Maritima*, IV, Zavod za povijesne znanosti JAZU, Zadar 1985, na str. 132 donosi crtež postupka polaganja potegače, a na str. 136 i detaljan opis. Iz njegova se opisa da zaključiti da je sinonimni termin za *šijanje* mogao biti samo *kumandanje*, budući da je s te točke *kumandir* upravljao polaganjem mreže.

⁹ P. Lorini, *Ribanje i ribarske sprave pri istočnim obalama Jadranskoga mora*, Beč 1903, str. 73–74 ne spominje termin *kumandanje*.

(Velika i Mala Panitula, Piškera, Ravni Žakan, Gustac, Vesejuh...). Skok na više mjesta u *Slavenstvu i romanstvu* formu *sakatur* dovodi u etimološku vezu s tom aktivnošću. Mislimo da smo dovoljno argumentirano pokazali da u ovom slučaju Skok nije bio u pravu¹⁰. Ribari sa zadarskih otoka i danas takva sušilišta nazivaju *spansama* (oblik je potvrđen i u zadarskootočnoj toponimiji na Ižu i Dugom otoku), dok je u Kornatima isto kao na Lastovu i Elafitskim otocima¹¹ u uporabi domaći lik *steralo*.

3. Talasofauna

Mada predstavnici morske faune općenito slabo sudjeluju u motivaciji pri određivanju imena (osim kada je riječ o nadimcima)¹², ipak je neočekivano da u jednoj eminentno ribolovnoj zoni ima u toponimskim likovima tako malo predstavnika talasofaune. A kada ih i ima onda se odnose na potpuno neočekivane vrste: *Skrižanja*, otok (*Astropecten aurantiacus*), *Punta Mede*, rt (*Monachus albiventer*), *Tabinjak*, brak (*Phycis mediterranea*), i *kantor* (*Cantharus lineatus*). Trebat će još istražiti da li do danas etimološki neprotumačena imena kornatskih otoka, uvala i rtova kriju ribe u supstanciji sadržaja. Saljskim ribarima taj izvor motivacije očito nije bio stran, jer u zoni najpoznatije ribarske pošte na Jadranu, uz samo njihovo naselje — u Telašćici — nalazimo nekoliko toponima, likovi kojih upućuju na predstavnike talasofaune: *Lokardenjak* (vrh), *Dagnjevica* (uvala), *Trpetina* (otok), *Korotan* (otok) i *Sergovica* (uvala)¹³.

4. Zaključak

Imena koja se ponavljaju u jednom užem ili širem arealu, potvrda su ne samo jezične konzistentnosti imenodavaca već i jedinstvene nejezične osnove koja je mogla uvjetovati upravo takvo viđenje stvarnosti. U arhipelagu od 150 većih i manjih otoka nije neobično da se neke forme ponavljaju, iako nije uvijek moguće bilo pronaći onaj zajednički semantizam koji je bio pokretač motivacije (ni jedna od tri Abe, na primjer, ne nalikuje drugoj). U drugim slučajevima sličnost u konfiguraciji izaziva sličnost u imenu (*Lonča*, *Škrovada*, *Bisaga*...).

Jedno od najtežih pitanja koje nam se postavlja u slučaju kornatske nesonimije i

¹⁰ Usporedi: V. Skračić, *Reambulacija*..., str. 21–28.

¹¹ P. Šimunović, *Onomastička istraživanja otoka Lastova*, *Filologija* VI, Zagreb 1970, str. 256, i isti, *Obalna toponimija Elafitskih otoka*, *Hrvatski dijalektološki zbornik* III, Zagreb 1973, str. 469 i 473 donosi potvrde za *steralo*.

¹² U nadimcima mjesta Murtera tako na primjer nalazimo ove talasozoonime kao pokretače motivacije: *bumbala*, *čančonica*, *dut*, *jež*, *matalan*, *migalo*, *muja* 'glava hobotnice', *mušul*, *pirka*, *rak*, *sapa*, *sipa*, *škrpun*, *špar*, *srdela*, *šuša*, *trjica*.

¹³ Sva ta imena osim *Lokardenjaka*, predstavljaju znatne teškoće kada je riječ o povezivanju forme i sadržaja, a samim tim dovode u pitanje i vjerodostojnost etimološke interpretacije. U *Rječniku govora mjesta Sali* Ankice Piasevoli nema ni *dagnje*, ni *korotana*, ni *serga*, ni *trpa*. V. Vinja, *Jadranska fauna I–II*, Split 1986, u svojim popisima ne bilježi *dagnju* (za isti sadržaj potvrđena je forma *pedoč*, II, 389), ni *korotana*, II, 387, ni *trpa*, II, 401.

udjela koji su u njezinu konstituiranju imali ribari sa zadarskih otoka, a napose Saljani, glasi: Kako to da dobro potvrđeni toponimski likovi kao što su *Aba* (3×), *Bisaga* (3×), *Blitvica* (2×), *Gustac* (3×), *Kalhatin* (6×), *Konj* (3×), *Lonča* (3×), *Prišnjak* (3×), *Ravna Sika* (3×) i *Studenjak* (2×) – nisu zabilježeni ni u saljskom konfinu ni na zadarskim otocima općenito. Usporedimo li sve zadarskootočne nesonime s kornatskima, ustanovit ćemo da se samo forme *Tovarnjak*, *Garmenjak*, *Sika* i *Šilo* javljaju u jednoj i u drugoj zoni. Iz toga i svega gore rečenog može se zaključiti da unatoč nesumnjivu postojanju utjecaja, svaka od tih skupina čini zasebnu onomastičku cjelinu.

TERMES TOPONYMIQUES DE SALI DANS LA TOPONYMIE DE KORNATI

Résumé

La toponymie des îles inhabitées ou spécifiquement habitées, tels Kornati, se trouve sous la forte influence linguistique des habitants venant des agglomérations environnantes. Comme les Kornati furent durant l'histoire une des zones de pêche les plus importantes de l'Adriatique et que les habitants de Sali pendant plus de quatre siècles les pêcheurs les plus présents dans cette zone, l'auteur cherche à définir, en comparant les termes toponymiques de Sali et de Kornati, le degré de convergence de deux microsystemes.

L'analyse des référents concernés par la pêche (îles, hauts-fonds, littoral) a démontré qu'un grand nombre de formes toponymiques attestées à Kornati n'est pas connu dans la toponymie de Sali, telles: *Aba*, *Bisaga*, *Blitvica*, *Garma*, *Gustac*, *Kalhatin*, *Konj*, *Kumandanje*, *Lonča*, *Prišnjak*, *Ravna Sika*, *Studenjak*, *Tražet* entre autres. Vice-versa, celles de Sali ne sont pas connues à Kornati: *Prihodišće*, *Šijanje*, *Trata*, *Zaglav*. A cela s'ajoutent les différentes formes qui identifient les mêmes contenus: *tražet* et *vrata* pour le détroit, *krune* et *stene* pour les falaises, *kadija* et *staza* pour les dépressions sous-marines, *spansa* et *steralo* pour les endroits destinés à sécher les filets, etc.

Suite à cette analyse, une conclusion s'impose. En dépit de l'incontestable influence qu'ont exercé les pêcheurs de Sali sur l'établissement de la toponymie de Kornati, il va falloir, pour expliquer les processus de dénomination, élargir l'enquête: chronologiquement, sur les pêcheurs présents à Kornati avant le XVIe siècle, et géographiquement sur les pêcheurs venant des localités environnantes, et notamment de Murter. En ce qui concerne Sali, on peut constater que l'influence onomastique n'était pas à la hauteur de l'influence économique et culturelle.